

Podisul Dobrogei

Teodora
a G

Puşcaşu

Clasa a XII-

Profesor dr. Alina

COCOŞ

Liceul teoretic bilingv “Dante Alighieri”

Podisul Dobrogei

1. Asezari si limite

Podișul Dobrogei, denumit adesea și Munții Dobrogei, întrucât în ciuda înălțimii maxime de doar 467 m în *vârful Greci (Țuțuiatul)*, are o structură de munți hercinici (în nord) și caledonieni (în zona centrală), extrem de erodați, este un podiș situat între valea Dunării în vest și nord și Marea Neagră în est, constituind singura mare unitate extra-carpatică și având cele mai vechi structuri geologice și morfologice din România. S-au format în urma orogenezei hercinice și sunt alcătuiți mai ales din granit.

Dobrogea este limitată la nord de Delta Dunării de Munții Măcinului, la est, la vest de Marea Neagră, și la sud de cursul inferior al Dunării. Dobrogea cuprinde în nord-estul Bulgariei regiunile Dobrici și Silistra. Apele curgătoare de pe teritoriul ei sunt, sunt puține la număr, scurte, cu un debit mic, ele se varsă în lacurile de pe țărmul Mării Negre. Cele mai importante râuri sunt: Taița, Telița, Slava, Casimcea. Lacurile existente sunt sărate, dintre care se pot aminti: Techirghiol, Babadag, Golovița, Tasăul.

Pozitie : situat in SE tarii.

Limite : N. : Dunarea si Delta Dunarii;

S. : granita cu Bulgaria;

E.: Marea Neagra;

V.: Dunarea.

2. Geologie

Podisul Dobrogei, cea mai complexa arie geologica si geomorfologica a Romaniei, este o unitate de *orogen* in partea nordica si o unitate de *platforma* in partea sudica. Succesiunea orogenezelor a contribuit, inca din paleozoic, la definitivarea unitatilor acestui podis, astfel : orogeneza baikaliana este cea care a dus la individualizarea unitatii formate din sisturi verzi, adica a Podisului Casimcei, in timp ce orogeneza hercinica a ridicat Muntii Macinului, cunoscuti pentru diversitatea formelor aparute pe granituri. Partea sudica a podisului, formata prin sedimentare, prezinta un relief cu interfluvii netede, dar cu vai puternic adancite, cu caracter de canion. La suprafata se dezvolta un strat de loess, cu grosimi care pot ajunge pana la 40 m si care favorizeaza procesele de sufoziune si tasare.

VIATA DE LICEU

se traieste o singura data!

3. Relief

Relieful granitic

Acest tip de relief apare pe granite dar și pe alte roci care se comportă asemănător față de agenții modelatori, cum sunt: granulitele, dioritele, sienitele și unele șisturi cristaline. Granitul rămâne însă roca specifică pe care se modelează formele tipice ale acestui relief. Fiind o rocă eruptivă de adâncime, holocristalină, granitul este dur dacă nu prezintă fisuri, și compact. Datorită rigidității sale, masa granitului se fisurează în timpul mișcărilor tectonice, când este supusă la presiuni mari. Deși este impermeabil ca rocă, din cauza rețelei de fisuri, capătă un anumit grad de permeabilitate. Din cauza eterogenității mineralogice (cuarț, feldspat și mică), granitul este supus mai ușor dezagregării și alterării. Când este supus amplitudinilor termice importante (răcirii și încălziri bruște și repetate) se dezagregă. Granitul în schimb rezistă foarte mult la acțiunea de eroziune exercitată de apele curgătoare. Alături de acțiunea climei, o importanță deosebită o prezintă în evoluția morfologiei granitice, altitudinea reliefului. Relieful granitic tipic, se dezvoltă în special în regiunile cu altitudini joase, unde întâlnim predominant forme mamelonare, din care răsar (mai ales în regiunile cu climă tropicală) accidente de teren reprezentate prin blocuri, îngrămădiri haotice de bolovani, căpățâni de zahăr. La altitudini mari se detașează unele aspecte distincte, constituind relieful granitic de munți înalți. Acesta se înscrie prin forme piramidale, creste zimțate, coloane uriașe, blocuri ascuțite. În privința răspândirii, relieful granitic este cunoscut bine în Europa: Munții Jura, Masivul Central Francez, Munții Vosgi, Munții Pădurea Neagră. În România este parțial întâlnit în Munții Apuseni, în zonele granitice din Carpații Meridionali și Orientali, în care predomină distrugerea rocilor ca rezultat al gelivației, și un alt gen specific zonei hercinice a Dobrogei, care reprezintă un relief peneplenizat.

Forme de relief granitic

Datorită proprietăților fizice și chimice și a condițiilor specifice de modelare, în granit se conturează următoarele forme:

Arena granitică

Arena granitică apare în climatele calde și în cele temperate. Ea rezultă ca urmare a dezagregării, fiind o pătură groasă de materiale colțuroase și în general mărunte, care se desfășoară ca o poală ce acoperă baza versanților protejând roca. Umiditatea excesivă permite aici instalarea turbăriilor, arena granitică funcționând ca un sol poros, care se

saturează de apă tocmai ca un burete. O dată formată, arena granitică este supusă procesului de alterare chimică, transformându-se treptat în argilă fină de tipul caolinului. Rețeaua de văi este mai puțin densă. Prezența fisurilor permite infiltrarea apei, reducând într-o măsură apreciabilă drenajul de suprafață. Râurile creează văi adânci cu versanți de formă convexă. Văile au frecvent doar albie minoră propriu-zisă, lunca fiind puțin dezvoltată.

4. Clima

Clima se manifestă printr-un regim temperat cu pronunțat continentalism unde verile sunt secetoase, iar iernile sunt friguroase și lipsite de umiditate. Temperatura medie anuală variază între 10.5°C și 11°C. Vara, în iulie, se înregistrează temperaturi medii cuprinse între 22°C, iar iarna, în ianuarie, mediile termice se înscriu cu valorile între -1,9°C și -1,5°C. Maxima absolută s-a semnalat în 1968 la Jurilovca de 38°C. Precipitațiile sunt scăzute, fapt ce se reflectă negativ în scurgerea râurilor și într-o anumită măsură, în procesul de vegetație al culturilor agricole. În aria Munților Măcinului cade cea mai mare cantitate medie/ an de precipitații (circa 500mm/an) din Dobrogea, iar în Depresiunea Nălbant și în porțiunea marginală a lacului Razim, aceasta scade circa 400mm/an.

5. Hidrografia

Sistemul hidrografic dobrogean (litoral) este format din raurile scurte dobrogene care se varsa in lacurile de pe litoralul Marii Negre. Raurile sunt scurte, se varsa in Dunare sau in diferite lacuri si cele mai multe seaca in timpul verii. Lacurile cele mai mari sunt pe litoral (Razim, Sinoe, Techirghiol).

Apele : Cele de la baza unor deluvii, au debite reduse și sunt extrem de fluctuante. Principalele râuri din Dobrogea de Nord sunt: Taița(57 km), Telița(48 km), Slava(38,3 km), care se varsă în Lacul Razim și râurile Cerna, Aiorman, Jijila-Sarniar, care se varsă în Dunăre. Lacurile din această zonă se împart după geneză:

- limane maritime (situate pe țărmul lacului Razim): Babadag, Agighiol, Sarinasuf, Tuzla;
- limane fluviatile: Peceneaga, Traian;
- lacuri situate pe albia unor brațe părăsite ale Dunării: Beibugeac, Slatina, Sărat, Carpina.

Dunarea maritima (Subsectorul Braila - Marea Neagra), permite accesul vapoarelor maritime, cu pescaj de pana la 7 m. Dunarea, intre Braila si Patlageanca, curge pe o singura albie, cu latimi intre 0,4 si 1,7 km si adancimi mari, ca rezultat al adancirii artificiale pentru navigatia maritima. La Patlageanca, unde incepe spatiul deltaic, fluviul se desparte in bratele Chilia (111 km) si Tulcea (19 km). La intrarea in Delta, Dunarea are un debit mediu anual de 6480 m3/s. La est de Tulcea, bratul cu acelasi nume se imparte la randul sau in bratele Sulina (63 km) si Sf. Gheorghe (116 km),

care se finalizeaza, la contactul cu Marea Neagra, prin guri de varsare dragate si amenajate.

6. Vegetatia si fauna

Vegetatia

Podișul Dobrogei de Nord se află sub influența condițiilor climatice cu pronunțat continentalism și a unui relief cu o morfologie variată. Vegetația și fauna sunt specifice zonei de stepă, silvostepă și a pădurilor de foioase. Vegetația de stepă și silvostepă propriu-zisă e dominată de specii ierboase de talie mică și mijlocie. Pădurile alcătuiesc areale compacte răspândite pe o suprafață de 61.000 ha în Munții Măcinului, Podișul Babadagului și dealurile Niculițelului. Ele alcătuiesc două etaje de vegetație: unul între 150m și 250m delimitează pădurile exofile și altul cuprins între 250-400m formează etajul pădurilor mezofile. În pădurile mezofile predomină gorunul, în asociație cu teiul, frasinul, glădișul, iar în pădurile xerofile e frecvent întâlnit stejarul, brumariu în asociație cu gârnița, cerul, carpinita, mojdreanul. În Podișul Dobrogei de Nord vegetația se caracterizează printr-o mare complexitate, deoarece configurația reliefului și variațiile altitudinale deși de amplitudine relativ redusă, au puternice efecte asupra condițiilor topoclimatice și edafice, ceea ce se reflectă pregnant în sturctura covorului vegetal. Zona de stepă se desfășoară pe un areal întins în dealurile Tulcei și mai restrâns la poalele Munților Măcin și în marginea sudică a Podișului Babadag. În mare parte vegetația naturală a fost înlocuită prin culturi, încât acum se mai păstrează doar în izlazurile rămase necultivate, unde cresc numai plante ierboase de talie mică și mijlocie rezistențe la secetă ca: firuța, păiușul, negara, pelinița, coada șoricelului, scaiul dracului, rostogolul sau tăvălugul. Silvostepa formează un spațiu de tranziție între vegetația de stepă și cea forestieră. Ocupa un areal foarte restrâns, între 50 și 100m altitudine (Munții Măcinului în sectorul sudic și flancul de Nord al Podișului Babadagului, dealul Consul). E prezentă prin păduri de stejar brumariu și pufos și tufărișuri alcătuite din scumpie, păducel, porumbar, tufe de stejar pufos. Plante ierboase sunt cele specifice pajiștilor stepice: păiușul, negara, osul iepurelui. Pădurile din Dobrogea de Nord ocupă o suprafață de 61.000ha adică 19,2% din teritoriul acesteia și sunt răspândite în Munții Măcinului(8.600ha), Dealurile Niculițelului (20000ha) și Podișul Babadagului(33000 ha). Pădurile xerotermofile sunt situate la altitudini de 150-250m în Dealurile Niculițelului, Podișul Slavelor și părțile marginale ale Podișului Babadagului. Sunt

alcatuite din stejar brumariu uneori în asociate cu garnita iar pe falancul sudic al Podisului Babadagului apare stejarul pufos. Adesea, în aceste păduri se întâlnesc și teiul argintiu, carpinita mojdranul, jugastrul, cornul și scumpia. Acesta constituie fragmente ale unui etaj de vegetație mai extins în trecut, etajul pădurii sub mediteraniene. La altitudini de 250m se întâlnesc asociații forestiere foarte complexe în care speciile mezofile cresc alături de numeroase specii xerotermofile. În stratul arborilor predomină gorunul în asociate cu teiu pucios, teiul argintiu, teiu cu frunza mare, carpenul, frasinul, ulmul. Local apare și fagul. Tot aici mai cresc și diverse specii de arbusti: alunul, cornul, paducelul. Vegetația de sărătură se află răspândită în câmpia litorală a Razimului și în Depresiunea joasă a Ceamuriei. Plantele sunt scunde și au frunzele dese, groase și carnoase adaptate la uscăciune. Dintre acestea: brânza sau iarba sărată, ghirinul cu frunze mici ghimparite. Vegetația de stâncarie este specifică stâncăriilor de granit și calcar din Munții Macinului și Podisului Babadagului. De exemplu pe culmile Pricopanului, Priopcenii, Iacobdeal și Bujoarele unde apar grănitelile și întâlnesc iarba roșie, garofita, clopoteii. Pe stâncăriile calcaroase, mai evidente în Podisul Atmăgea și Visterna întâlnim pirul turita cosaci. Vegetația ruderală este prezentă în localitățile rurale, de-a lungul drumurilor, în izlazuri și pe locurile unde stăpânează animalele domestice. În spațiul așezărilor rurale, se întâlnesc frecvent plante spinos, holera, ghimpele, spinul, ciușafaia, maselarița. De-a lungul drumurilor și izlazurilor cresc: troscuț, coada sorii celulei, obsiga, traista ciobanului.

Fauna

Lumea faunistică a acestui sector este variată având în vedere existența atât a spațiilor deschise, cât și a celor mai extinse păduri din Dobrogea. Capriorul atinge, pe alocuri densități apreciabile (60-90 exemplare pe efective) de-a lungul toată Dobrogea sunt în Codrul de la sud de Babadag (120 exemplare în 2003) apoi în regiunile Alba-Celie (107 exemplare) și Atmăgea (100 exemplare). În spațiile deschise Depresiunea Nalbant, Betepe-Malcioc el este rar (sub 20 exemplare). În pădurile din Munții Macinului și în depresiunea Niculitelului și întâlnesc cerbul efectivul sau fiind de 56 exemplare (2003). Totodată în pădurile din Vestul Podisului Babadag s-a colonizat cerbul lopatar ale cărui efective ajung la 123 exemplare între Carjelari și Topolog și 95 exemplare la Atmăgea (migraza până aproape de Ciucurova și Fantana Mare). Mistrețul are cele mai mici efective 42 exemplare în 2003 în spațiile forestiere situate de o parte și de alta a drumului Luncavita-Nifon. Dintre canide, semnificative sunt populațiile de săcali și vulpe. Acestea sunt mai frecvente la sud de Babadag, lângă Enisala și în regiunea Ciucurova Izvoru. Vezuțele sunt mai numeroase în pădurea Babadagului, Enisala și Niculitel. Iderul de copac și observă mai des în regiunile Niculitel, Carada, Camena, Alba-Celie, ca și în Pădurile dintre Hamcearca și Luncavita. Pisica sălbatică și întâlnesc în pădurile dintre satele Greci, Luncavita și Hamcearca (20 exemplare în 2003), în pădurea de la Babadag există cel mai mare efectiv din Dobrogea (25 exemplare). În spațiile deschise iepurele are efective mari câte (700 ex.) în arelele: Făgărașu Nou Daieni, Babadag-Sarichioi și Betepe-Sarinasuf. Atele largi de răspândire sunt nevăstuica și dihorul comun. Foarte rar se întâlnesc dihorul galben. Dintre rozătoare întâlnim: chitcanul comun, soarele de câmp, soarele gulerat, soarele de pădure, sobolanul de câmp, popandaul, soarele de mîșună iar la Malcoci a fost identificat soarele săritor de stepă, orbetele măic, hamsterul dobrogean, cartita. Păsări un număr foarte mare de specii: ghiocolele, ciocănitorele,

ciuful de padure, pitigoi, silviile, cinteza, florintele, sticletele, canepaerul, sturzul cantator, uliul pasasar, soarele comun, porumbelul de scorbura, cotofana, gaita, prepelita, potarnichea. Raportat la extindere Dobrogei numai in Podisul Dobrogei de Nord cuibaresc ciocanitoarea neagra, ciocanitoarea cu spatele alb, pitigoiul sur, silvia de zavoi, pitulica mica, canarasul, sturzul de vasc, mierla de paiatra etc. O specie ce cuibareste in podisul de la Babadag si din Muntii Macinului (singurul loc din tara) cu efectiv destul de redus sub 20 de exemplare e sorecarul mare. Muntii Macinului constituie singurul loc din tara unde cuibareste soimul dunaran. Dintre reptile mentionam: testoasa, testoasa cu coada, soparla de camp, gusterul vargat dobrogean, soprara, gusterul, serpi. Amfibienii sunt reprezentati de: broasca de pamant bruna, broasca raioasa verde, brotachelul.

7. Solurile

Prin varietatea si fertilitatea lor, joaca un rol important pentru dezvoltarea culturii agricole. In depresiunea interioara si pe galcisurile de versant ale dobrogei de Nord au o larga raspandire cernoziomurile carbonatice vermice si solurile balane foarte utile pentru culturile agricole. Pe spatiile ocupate de padurile mezofile si xerofile din Podisul Babadag si Niculitelui, predomina solurile cenusii si cernoziomurile cambice. Pe luncile principalelor rauri si pe cateva areale de langa laguna Ceamurlia se dezvolt lacovistile aluviale si solenturile.

8. Rezervatii naturale

In Podisul Dobrogei de Nord exista patru rezervatii forestiere, trei rezervatii botanice, doua rezervatii paleontologice si o rezervatie mixta, dar si Parcul National Muntii Macin.

Padurea Valea Fagilor de la Luncavita (154 ha)

Arboretele de fag (*fagus sylvatica*, *fagus taurica*) in amestec, in principal cu carpenul (*carpinus betulus*) si teiul argintiu (*tila tomentosa*) se dezvolt intr-o vale ingusta si umeda la altitudini de 350-400m. Mai apar jugastrul (*acer compestre*) artarul, ulmul, gorunul. Se intalnesc chiar si exemplare de fag cu grosime de 0,8m di o inaltime de 30m. Subarboretul e slab reprezentat fiind alcatuit din: alun, corn. In covorul ierbaceu semnalăm: ferigile, pchivniul, obsiga de padure, vinarita, malaiul cucului, coada cocosului. Celelalte rezervatii forestiere sunt: Padurea Niculitel (11 ha), Padurea Dealul Bujorului de la Babadag (50,8 ha), si Padurea Varful Secarul de la Atmagea (43,5 ha), toate reprezentand paduri termofile cu specii de stejar brumariu, carpen, tei, alaturi de care apar stejarul pufos, carpinita, mojdreanul. In rezervatiile botanice si numara palcurile

de liliac de pe Valea Oilor de la Babadag (0,35 ha) pe langa localitate Fantana Mare (0,30 ha) si asociatiile ierboase de stepa de la Kornu Tarla langa Babadag (2 ha).

Dealul Pietrosul de la Agighiol(167m, 9,70 ha)

E situat la nord se lacul Razim si reprezinta unul dintre celebrele puncte fosiliere din tara incluznd o bogata fauna de amoniti triasici, specifici domeniului alpin. Alcatuit exclusiv din calcare, cenusii si negre dealu adaposteste peste 100 de specii de amoniti, cefalopode, conodonte si brahiopode. Fauna de cefalopode are afinitati cu cea din restul domeniului alpin european, dezvoltata in aceeasi faciesuri si in Himalaya, divedind unitatea paleogeografica a intregului domeniu.

Dealul Bujoarele de la Turcoaia(207m,8ha)

Cu resturile sale de fauna devoniana, reprezinta singurul punct din Romania care contine fosile paleozoice. Acestea se gasesc in sisturile argiloase, transformate in filite si in calcare cenusii devoniene. Aici au fost identificate 30 de forme fosile, dintre care 22 sunt brahiopode, urmate de briozii, moluste, crustacei si astracode. Asociatia din Dealul Bujoarele e de tip renan si are afinitati cu Koblonianul din perimetrul Bosforului, constituind o veriga importanta pt stabilitatea paleogeografiei Devonianului din aceasta parte a Europei.

Rezervatia mixta capul Dolosaman de la Jurilovca(56m,125ha)

Cuprinde un pinden calcaros ce domina lacul Razim si adaposteste o vegetatie specifica stepei pastrata pe masivele calcaroase N- Dobrogene. Aceasta vegetatie e derivata din unitati de tipul Stipo(ucrainiaceae) si Festucetum(valesiaceae), Stipetum capillate si din unitati ale aiaantei Pimpinello-Thymion

Rezervatia Nationala Muntii Macin (1132 ha)

Aria protejata Muntii Macin este situata intr-una dintre cele mai remarcabile regiuni naturale ale Europei, si poate fi considerata ca fiind o componenta cheie a mostenirii naturale a Romaniei si a intregii lumi. Bogatia biodiversitatii sale, marimea sa si amplasarea, dau acesteia posibilitatea de a deveni una dintre cele mai importante arii protejate din regiune. In orice caz planurile pentru statutul ariei protejate trebuie sa fie in concordanta cu necesitatile si asteptarile comunitatii locale care nu poate fi separata de natura Muntilor Macin. Prezenta acestora, interesul si activitatile lor au o legatura importanta si un potential impact asupra succesului si sustinerii oricarei arii protejate sau administrate din regiune.

Romania are una dintre padurile temperate cele mai importante din punct de vedere biologic din lume. Muntii Macin sunt unii dintre cei mai vechi munti din Romania. Unicitatea lor este rezultatul combinatiei dintre caracterul geologic intrinsec si specificitatea si locatia lor biogeografica. Acesti munti prezinta ecosisteme caracteristice pentru stepa ponto-balcanica, paduri sub- mediteraneene si balcanice, impreuna cu un

numar mare de specii periclitate. Habitatele biogeografice si comunitatile din muntii Macinului sunt complet diferite de cele din muntii Carpati(unde se afla deja in derulare initiative de protejare a ecosistemelor specifice in cadrul altor Parcuri Nationale romanesti). Din punct de vedere geografic muntii Macinului se situeaza la o altitudine joasa intr-o pozitie unica din punct de vedere biogeografic. Recunoasterea caracterului reprezentativ si unic la nivel national a Muntilor Macinului precum si a valorii internationale conferite in special prin prezenta numeroaselor specii amenintate cu disparitia, s-a materializat prin constituirea Parcului National Muntii Macinului, in suprafata totala de 11.321 ha, incluzand doua lanturi muntoase principale: Pricopan-Megina (in capatul nord-vestic) si Macin (in partea centrala si sud-estica) separate prin depresiunea Greci. Tipurile de roci dominante sunt granitele, porfirele, argila cu caolin, cuarțul si recent depozitatele straturi de loess. Din suprafata totala a parcului, 11.291 ha apartin Administratiei Nationale a Padurilor, din care 10.160 ha sunt paduri, 940 ha sunt terenuri neproductive, 130 ha sunt habitate stancoase si 61 ha sunt alocate administratiei, restul de 30 ha fiind pasune comunala ce apartine Consiliului Local Macin.

9.Populatia si asezarile

Așezările din Dobrogea sunt cunoscute încă din cele mai îndepărtate timpuri și reprezintă elemente de continuitate, multimilenară pe acest teritoriu român. Mărturii stau și astăzi cetățile din vetrele așezării daco-romane de la malurile Dunării (Aegyssus, Noviodunum). Suprafața acestei unități estimată aproape la 3200 km², cuprinde o populație de 236.709 locuitori din care 53% trăiau în mediul urban. În 2000 acesta a scăzut, ajungând la 234.034 cu o pondere de 52,3% în mediul urban și 47,7% în cel rural. În structura etnică a populației românii dețin 89,5%, iar celelalte naționalități 10,5% dintre care lopoveni, ucrainieni, turci și tătari.

10.Economia (agricultura si industria)

In aceasta regiune, industria este mai puțin dezvoltată, fiind concentrată îndeosebi în jurul orașului Tulcea și în alte centre mai mici din domeniul industriei extractive. Resursele energetice se exploatează în platforma continentală a Marii Negre, unde au fost localizate importante zăcăminte de hidrocarburi. La Tulcea funcționează o termocentrală de mică putere. Industria metalurgică produce feroaliaje și alumina. Tot aici se află și un șantier naval. La mina Altân-Tepe se exploatează minereuri de cupru, iar la Somova barită. Industria materialelor de construcții este prezentă prin exploatarea rocilor naturale: calcar (Topalu, Harsova); granit (Greci, Macin, Iacobdeal-căminul cea mai mare din țară); calcar siderurgic (Mahmudia) ; calcar pentru construcții feroviare și rutiere

(Zebil, Mihail Kogalniceanu). Industria alimentara este prezenta prin industria zaharului si produselor zaharoase la Babadag, industria conservelor la Tulcea (peste) si industria vinurilor (Niculitel).

Un loc important in economia acestei unitati geografice revine agriculturii, care, in aceasta regiune, dispune de conditii naturale favorabile. Cu toate acestea, s-au efectuat numeroase lucrari de imbunatatiri funciare, in primul rand pentru combaterea secetei. Modul de intrebuintare a terenurilor este predominant agricol, iar dintre acestea terenul arabil ocupa 25-95% (impreuna cu Podisul Dobrogei de Sud).

Cultura plantelor este dominata de cereale, care se cultiva si plante tehnice, legume si leguminoase pentru boabe, precum si vita-de-vie si pomi fructiferi. Cerealele pentru boabe sunt prezente prin culturile de grau (Dobrogea, alaturi de Campia Romana, dand aproape jumatate din productia tarii) si porumb. Plantele tehnice se remarca prin culturile de floarea-soarelui (impreuna cu Campia Romana, Dobrogea contribuie in proportie de trei sferturi la productia tarii) si sfecla de zahar, aceasta din urma prelucrata la Babadag. Legumele sunt extinse pe suprafete mai mari in jurul oraselor (Tulcea, Babadag, Isaccea etc.). Viticultura este remarcata prin podgoria de la Niculitel, iar dintre pomii fructiferi piersicul si caisul sunt extinsi pe arii mai mari in sud, prelungindu-se in podisul Medgidiei si in zona litorala.

Cresterea animalelor este mai putin lagata de fanete naturele, cat mai ales de cultura furajelor (licerna, trifoi, porumb pentru siloz s.a.). Bovinele se cresc pentru carne si lapte, indeosebi in zonele preorasenesti, densitatea lor fiind, oricum, redusa in comparatie cu alte regiuni ale tarii.

Cresterea ovinelor reprezinta o preocupare cu vechi traditii in aceasta regiune. In judetul Tulcea (locul doi in tara ca efective dupa judetul Constanta) se cresc oile merinos, cu lana fina, si tigiaia, cu lana de buna calitate. La acestea se adauga cresterea pasarilor si piscicultura, care se practica in zona incintelor dunarene sau complexului lagunar Razim-Sinoie.

11. Transporturile

Sunt dezvoltate, beneficiind in sa de o retea mai putin densa. Regiunea este sratatuta de o cale ferata secundara, ce leaga Tulcea de Medgidia. Caile rutiere converg spre axa principala ce leaga Tulcea de Constanta. In cadrul transporturilor navale, portul fluvio-maritim Tulcea. Masivul Dobrogei de Nord este legat pe cale aeriana cu capitala prin intermediul aeroportului de la Tulcea.

12. Turismul

Podisul Dobrogei dispune de un potential turistic inca putin valorificat. Peisajele naturale specifice, padurii cu o mare extindere si cu un fond cinegetic bogat, monumentele istorico-culturale, obiceiurile si ocupatiile locuitorilor constituie elemente cu valoare turistica.

Obiective turistice cu valoare istorico-culturala:

Tulcea, situat la intersectia de drumuri, la hotarul dintre uscat si zona deltei, face parte din categoria celor mai vechi localitati de tip urban din tara. Inceputurile istoriei acestei localitati sunt plasate in neolitic, marturii stand descoperirile de pe Dealul Taberei. Tot aici se gasesc urmele unui asezamant fortificat din epoca fierului. Sapaturile arheologice au localizat vechia Aegyssus pe Dealul Hora, astazi Dealul Monumentului Independentei. Tot in Tulcea se poate vizita Muzeul "Delta Dunarii" cu mai multe sectii: Sectia de Stiintele Naturii, Sectia de Arheologie, Sectia de Arta, Sectia de Etnografie si Arta Populara. Alte obiective turistice sunt: Monumentul Independentei, Biserica Catedrala "Sf Nicolae", Biserica "Sf. Gheorghe", Primaria Veche, Statuia ecvestra a lui Mircea cel Batran, Bustul lui Spiru Haret, faleza Dunarii, lacul Ciuperca, lacul Zaghen, Padura Bididia. Orsul Babadag, mentionat documentar in 1263 drept Vicus Novus, avea sa decada sub stapanire bizantina pentru a renaste mai apoi, turcii folosindu-l drept resedinta a pasalelor si a inaltilor demnitari. Din acele timpuri au ramas Moscheea lui Ali Gazi Pasa, construita in sec. XVII si care detine un minaret cu o inaltime de 23m. Aceasta moschee este cel mai vechi monument arhitectural musulman din Romania. Moscheea gazduieste o parte din colectia de obiecte de arta orientala, ce apartine Muzeului Deltei Dunarii din Tulcea. Puncte de atractie sunt si mormintele lui Ali Gazi Pasa si cel al lui Baba Sar Saltic Ded, care suscita interesul prin stilul constructiilor.

Alt obiectiv il reprezinta Casa Panaghia, probabil mai vechi decat moscheea, is care initial a fost casa de rugaciune iar apoi sediul al seminarului musulman. La 8 km de Babadag se afla cetatea Enisala. Construita pe un deal ce domin imprejurimile, fortificatia se afla la intersectia unor importante drumuri pe uscat si pe apa. Stilul arhitectural al potilor sugereaza originile genoveze ale cetatii, a carei datare trebuie plasata la sfarsitul secolului al XIII-lea sau inceputul sec al XIV-lea. Orasul Isaccea este cel mai nordic oras al Dobrogei, dupa unii geologi acesta este "cel mai vechi pamant al tarii". Pe langa ruinele cetatii romane Noviodunum si monumente funerare din diferite epoci descoperite aici se mai pot vizita geamia cu un minaret vechi de 300ani, biserica ortodoxa din oras, Manastira Cocos, infiintata in 1833 prima biserica ortodoxa ridicata in Dobrogea si recunoscuta de statul Otoman in 1841 si Manastira Celic-Dere, intemeiata in 1841 de calugarii romani si rusi. Un alt oras dobrogean cu istorie indelungata este Macinul. Descoperirile arheologice aduc dovezi din sec. IV-III i.e.n., iar numele anticului Arrubium este legat de trecerea pe aici a celtilor. Pentru turisti, un interes aparte il reprezinta ruinele cetatii, hanul vechi construit la sfarsitul sec. XVI, geamia din sec. XVIII si Manastirea de maici. La Cerna se pot vedea Casa Memoriala a lui "Panait Cerna" si Rezervatia arheologica Thoesmis sec. III i. Ch. si monumentele funerare din epoca

romana si romano-bizantina. La Garvan se gasesc Ruinele cetatii Dinogetia si au unei bisericate romano-bizantine. In apropiere de Luncavita se gaseste "La cetatuie" vestigiile unei asezari intarite din epoca neolitica, de tip Gumelnita. In comuna Niculitel a fost scoasa la suprafata in anul 1971, Biserica cu cripta, ridicata in secXI-XII, din caramizi romane, cel mai vechi asezamant paleo crestin din tara noastra, in subsolul careia s-au gasit patru schelete. Tot aici se gaseste Biserica Sf. Atanasie sau "Biserica ingropata", numita asa datorita faptului ca o parte a edificiului se afla sub pamant.

Obiective economice de interes turistic

Cu acces la soselele Tulcea-Isaccea-Macin si Tulcea-Topolog-Vadu Oii, prin care se face legatura cu Podisul Dobrogei de Nord cu Bucurstiul, in primul caz cu bacul spre Braila, in al doilea pe podul Vadu Oii-Giurgeni; soseaua Tulcea-Babadag-Constanta, aeroportul Tulcea(Cataloi), gara fluviala si feroviara prin Tulcea, prin care turistii tranziteaza spre Delta, hotelurile din Tulcea(3), Bbadag(1), Macin(1), hoteluri plutitoare de lux si bacuri plutitoare; cabane turistice si campingurile de la Babadag si Murghiol; potgoriile Sarica-Niculitel, Tulcea-Somova, Babadag cu peisajul caracteristic. La inceputul anului 2000 din cele circa 200 locuri de cazare existente in Podisul Dobrogei de Nord, ponderea celor din imediata apropiere a Dunarii era de peste 80%(din care 60% apartineau municipiului Tulcea, cu unitat hoteliera, dar si de alte categorii in timp ce spatiul circumlagunar ii revenea doar 25%. In partea de centrala a Podisului Dobrogei de Nord, orasul Babadag era singura asezare care oferea locuri de cazare turistica(11%). De mentionat e faptul ca cea mai mare parte dintre acestea era in proprietate privata. Desi unitatea geografica nord-dobrogeana are reale valente turistice acestea sunt cunoscute si valorificate putin, fata de potentialul existent. In conditiile economiei de piat si in scopul valorificarii potentialului turistic, al Podisului Dobrogei de Nord sunt in constructie in ariile de interes o serie de obiective ce vor putea asigura conditiile de cazare si de popas pentru persoanele aflate in tranzit pe aceste locuri.

Bibliografie :

-www.wikipedia.com

-www.google.ro

-www.referate.ro

-Manual de geografie,cls. XII, editura CD PRESS

-Manual de geografie,cls. VIII, editura Humanitas